●САМОВІДДАНІ СИНИ УКРАЇНИ

У МЕЛОДІЮ ШОПЕНА ВПЛЕЛИСЯ... ЗВУКИ БОЮ

«На території, де виконуємо завдання, багато шахт. По ходах, якими в копальні подають повітря, спускаємося під землю. А виходимо на поверхню вже за десятки кілометрів від місця спуску. Як сніг влітку на голову, так і ми несподівано нападаємо на терористів. Від полонених я дізнався, що, почувши позивні нашої роти і мій особистий, вороги тікають з поля можливого бою. До речі, мою голову вони оцінили у 50 тисяч доларів. Але, як то кажуть, не дочекаються...»

5

●ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

ДВА ТОВАРИШІ — ДВА ПАТРІОТИ

Завдяки виконанню реальних завдань у процесі навчання курсантів-артилеристів зазнавав функціональних змін і сам літальний апарат. Передусім його «відв'язали» від спеціальної стійки, через яку на коптер подавався сигнал. Ця стійка випромінювала хвилі й була першочерговим об'єктом ураження разом із «пілотом». По-друге, вдвічі — з двох до чотирьох кілометрів — був збільшений радіус дії дрона. Він був обладнаний стабілізованою по трьох осях камерою з можливостями відео- і фотозйомки.

6

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 2 ГРУДНЯ 2014 РОКУ №90 (5323)

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

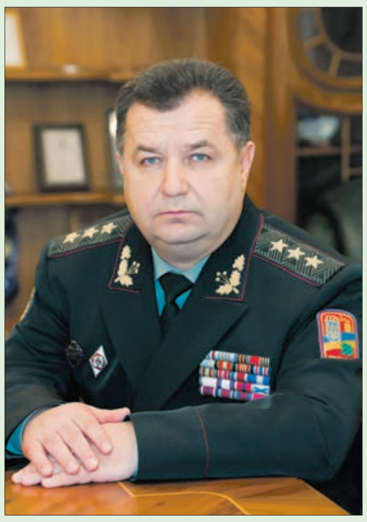
«ЄДИНИЙ МОЖЛИВИЙ ШЛЯХ РОЗВ'ЯЗАННЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ — МИР, ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС, ВИБОРИ»

— ТРЕБА ПРОВЕСТИ МІСЦЕВІ ВИБОРИ, ВІДНОВИТИ ПОРЯДОК, І УКРАЇНА НЕГАЙНО ПОЧНЕ ВИПЛАЧУВАТИ КОШТИ: АЛЕ БУДЕ ФІНАНСУВАТИ ПЕНСІОНЕРІВ, А НЕ БАНДИТІВ, ЯКІ ГРАБУВАЛИ ЗІ ЗБРОЄЮ В РУКАХ І ВІДБИРАЛИ ГРОШІ. ЄДИНИЙ МОЖЛИВИЙ ШЛЯХ РОЗВ'ЯЗАННЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ — МИР, ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС, ВИБОРИ. ЯКБИ ОКУПАЦІЙНІ ВІЙСЬКА ПОКИНУЛИ НАШУ ТЕРИТОРІЮ, МИР І СПОКІЙ ПРИЙШОВ БИ НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ ЗА 2–3 ТИЖНІ. ТАК САМО, ЯК ЦЕ ВІДБУЛОСЯ НА ЗВІЛЬНЕНИХ ТЕРИТОРІЯХ.

— НАМ ТРЕБА РЕФОРМУВАТИ КРАЇНУ, НАЛАГОДИТИ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ, РЕАЛІЗУВАТИ УГОДУ ПРО АСОЦІАЦІЮ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ. ЦЬОГО ХОЧЕ 75% УКРАЇНЦІВ. ВОНИ ВІДСТОЮВАЛИ ЄВРОПЕЙСЬКІ ЦІННОСТІ — ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА, ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ, СВОБОДУ СЛОВА — ПІД ЧАС АКЦІЙ ПРОТЕСТІВ В ЛИСТОПАДІ 2013 РОКУ — ЛЮТОМУ 2014 РОКУ. ВОНИ ОБРАЛИ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ КРАЇНИ, І САМЕ ТОМУ «СТРАТЕГІЯ РЕФОРМ-2020» ПЕРЕДБАЧАЄ ПОДАННЯ ЗАЯВКИ УКРАЇНОЮ НА ВСТУП ДО ЄВРОСОЮЗУ ЧЕРЕЗ 6 РОКІВ.

— СВІТ ПОТРЕБУЄ ПОБУДОВИ НОВОЇ СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ, ОСКІЛЬКИ ЯК ЄВРОПЕЙСЬКІ, ТАК І СВІТОВІ ПОВОЄННІ СТРУКТУРИ БІЛЬШЕ НЕ ЕФЕКТИВНІ Й НЕ ЗДАТНІ ЗАХИСТИТИ ЖОДНУ КРАЇНУ. УКРАЇНА ГОТОВА БРАТИ В ЦЬОМУ УЧАСТЬ. НОВА СИСТЕМА БЕЗПЕКИ БУДЕ СПРЯМОВАНА НЕ ПРОТИ КОГОСЬ, У ТОМУ ЧИСЛІ РОСІЇ, А НА ТЕ, ЩОБ ЗАХИСТИТИ СВОЮ ТЕРИТОРІЮ, ЗРОБИТИ АБСОЛЮТНО НЕПРИПУСТИМИМИ ПОРУШЕННЯ КОРДОНІВ ТА АГРЕСІЮ, МАТИ ЕФЕКТИВНІ МЕХАНІЗМИ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ МИРУ. СТОР. 2

●З ПЕРШИХ УСТ

«НАМ ДОВОДИТЬСЯ ОДНОЧАСНО ВЕСТИ БОЙОВІ ДІЇ ТА ЗМІНЮВАТИ ПІДХОДИ В ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ»

— Проблем із будівництвом армії дуже багато. Треба практично змінювати підходи до розв'язання нагальних питань, зокрема таких, як забезпечення. Армія тривалий час була абсолютно закритою структурою. І там, де це виправдано, і там, де вже давно потрібно було відкрити суспільству всі проблеми та комплексно їх розв'язувати. Сьогодні всі повинні зрозуміти, що реформування Збройних Сил, які ведуть бойові дії, швидко зробити неможливо, — наголосив генерал-полковник Степан Полторак.

За словами Міністра оборони України, зміни в оборонному відомстві потрібно проводити таким чином, щоб не нашкодити, детально прорахувавши все до дрібниць.

— Я почав із того, що вивчив усі матеріали, які були пов'язані з реформуванням армії до мене. У багатьох моїх попередників-міністрів були непогані ідеї, які, на жаль, не втілилися в життя. Я вивчаю цей досвід, аби не припускатися таких помилок. Маємо змінювати свідомість людей, що потрібно працювати по-новому. У нас діє багато застарілих наказів та інструкцій, і саме зараз настав час опрацювати адекватну викликам їхню заміну, — уточнив глава оборонного відомства.

— Треба переглядати всі норми і приймати відповідні рішення. І те, що нам доводиться сьогодні одночасно вести бойові дії та змінювати підходи в діяльності такого складного державного механізму, як Міністерство оборони, — це необхідність. Але ми знаємо, як і що треба зробити і робимо, — підсумував генерал-полковник Степан Полторак. СТОР. 2

●ТЕХНОЛОГІЇ ЗАХИСТУ

ЩО ЗАМІНИТЬ МІШКИ З ПІСКОМ?

— Ми використовуємо будь-яку можливість, аби підвищити живучість бронетехніки. Так склалося, що реальні виклики поставили перед нами багато складних проблем. У світі, до речі, також це визнають і скрупульозно вивчають наш досвід, зокрема й у сфері захисту легкоброньованої техніки. Приємно констатувати, що наше Державне підприємство «Базовий центр критичних технологій «Мікротек» — серед лідерів цього процесу. Тож не виключено, що невдовзі ми матимемо дієвий та ефективний динамічний захист для БТРів та БМП, — відхилив завісу над майбутнім начальник відділу експлуатації та технічної підготовки Центрального бронетанкового управління ЗС України Озброєння Збройних Сил України полковник Олег Куленко. — Тоді можна буде відмовитися від громіздких та недостатньо ефективних протикумулятивних екранів на легкоброньованих бойових машинах.

СТОР. 4

Фото Олексія МАЗЕПИ

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA

HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ЄДИНИЙ МОЖЛИВИЙ ШЛЯХ РОЗВ'ЯЗАННЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ — МИР, ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС, ВИБОРИ»

Президент Петро Порошенко наголошує, що Україна не тільки виконала всі свої зобов'язання, передбачені Мінським протоколом, але й робить усе, щоб не залишити в біді мешканців Донбасу. В інтерв'ю німецькій телерадіокомпанії ARD глава держави зазначив, що люди на захоплених бойовиками територіях дедалі більше розуміють, хто дійсно відстоює їхні інтереси, повідомляє прес-служба Президента.

«Люди бачать, що ці люди зі зброєю — звичайнісінькі бандити. Вони приходять, забирають, грабують, вбивають і при цьому не можуть забезпечити елементарні потреби людей», — розповів глава держави.

Петро Порошенко наголосив, що мешканці захоплених територій дедалі частіше вдаються до акцій протесту з вимогою, щоб бандити залишили їхній рідний край. Він зауважив, що на підконтрольних бойовикам територіях не вистачає їжі, води і тепла, зруйнована банківська система і немає грошей, бо терористи все розікрали. Глава держави зазначив, що Україна, не отримуючи жодної копійки, постачає газ і електроенергію, вартість якої вже становить майже 700 млн доларів, спрямовує гуманітарну допомогу — харчі й медикаменти.

Петро Порошенко зауважив, що порушення бойовиками Мінських домовленостей призвело до численних жертв. Президент сказав, що на сьогодні всі міжнародні місії, включаючи місію моніторингового спостереження ОБСЄ, офіційно підтверджують, що порушниками домовленостей є терористи, які обстрілюють мирні квартали, міжнародних спостерігачів, не дозволяють мирному процесу повернутися на Донбас. Глава держави повідомив, що сьогодні в підвалах бойовиків утримуються більше 600 українських військових і цивільних громадян, включаючи жінок та дітей. У зв'язку з цим Петро Порошенко наголосив, що Україна наполягає на виконанні домовленостей всіма сторонами.

Крім того, Президент розповів, що бандити організовували так звані пенсійні тури, коли люди отримували виплати на звільненій від терористів території, а потім ці гроші в них відбирали. «Треба провести місцеві вибори, відновити порядок, і Україна негайно почне виплачувати кошти: але буде фінансувати пенсіонерів, а не бандитів, які грабували зі зброєю в руках і відбирали гроші», — наголосив він. Президент зазначив, що єдиний можливий шлях розв'язання ситуації на Донбасі — мир, політичний процес, вибори. «Якби окупаційні війська покинули нашу територію, мир і спокій прийшов би на територію України за 2–3 тижні. Так само, як це відбулося на звільнених територіях», — сказав глава держави.

Також Петро Порошенко наголосив, що в питаннях розвитку країни і визначення її зовнішньополітичного курсу він не дозволить нікому ззовні тиснути на Україну і в першу чергу буде дослухатися до думки українського народу, а ще зазначив, що переважна більшість населення країни вимагає від влади негайних реформ.

«Нам треба реформувати країну, налагодити інвестиційний клімат, реалізувати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Цього хоче 75% українців», — наголосив Петро Порошенко. Він нагадав, що українці відстоювали європейські цінності — верховенство права, захист прав людини, свободу слова — під час акцій протестів в листопаді 2013 року — лютому 2014 року. Українці обрали європейський шлях розвитку країни, і саме тому «Стратегія реформ-2020» передбачає подання заявки Україною на вступ до Євросоюзу через 6 років. Глава держави подякував ЄС та іншим країнам за єдність і солідарність з Україною.

Водночас Президент наголосив, що зараз основним викликом для України залишається протидія агресії та захист своєї цілісності. «Я завжди намагаюся зберегти діалог і тримати «двері миру» відчиненими», — зазначив Петро Порошенко.

Президент впевнений, що світ потребує побудови нової системи безпеки, оскільки як європейські, так і світові повоєнні структури більше не ефективні й не здатні захистити жодну країну. Україна готова брати в цьому участь. «Нова система безпеки буде спрямована не проти когось, у тому числі Росії, а на те, щоб захистити свою територію, зробити абсолютно неприпустимими порушення кордонів та агресію, мати ефективні механізми для збереження миру», — наголосив глава держави.

При цьому Петро Порошенко зазначив, що НАТО й надалі є організацією, яка здатна гарантувати безпеку її членів. Коментуючи можливість подання заявки України на вступ до цієї організації, Президент наголосив, що питання не в заявах, а в тому, що країна потребує реформування. «Треба зробити все, щоб країна, рівень доходів громадян і валового внутрішнього продукту, рівень інвестицій в оборонний комплекс і рівень Збройних Сил відповідали тим критеріям, які є для держав, що бажають бути членами НАТО», — зауважив він. Петро Порошенко додав, що останні чотири роки продемонстрували хибність для України позаблокової моделі.

З ПЕРШИХ УСТ

«НАМ ДОВОДИТЬСЯ ОДНОЧАСНО ВЕСТИ БОЙОВІ ДІЇ ТА ЗМІНЮВАТИ ПІДХОДИ В ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ»

Про забезпечення військовослужбовців

«Нове державне підприємство Міністерства оборони України забезпечуватиме військовими однострої військовослужбовців», — наголосив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак і уточнив, що «це підприємство створюється спільно з волонтерами», повідомляє Управління преси та інформації МО України.

— Щоб удосконалити питання забезпеченості особового складу уніформою, ми разом із волонтерами створюємо державне підприємство із замкнутим циклом її виробництва. Починаючи від пошуку постачальника, випробувань, закупівлі й доставки безпосередньо до солдата, — зауважив керівник вітчизняного оборонного відомства. — Спочатку ми випробуємо таку систему на окремій військовій частині сил спеціальних операцій.

На першому етапі новостворене держпідприємство шукатиме постачальників форми як в Україні, так і за кордоном. Але в перспективі на його базі буде налагоджено розробку власних зразків, пошиття форми і розповсюдження її у військах.

Про проблеми тендерних закупівель

У Міністерстві оборони України тривають заходи щодо вирішення проблем із тендерних закупівель пального для військових частин та установ Міністерства оборони України і Збройних Сил України.

— Я закінчив діалог з постачальниками пального, які близько двох тижнів тому виграли тендери за однією ціною, а сьогодні прагнуть підвищити її на 10% і більше. Їхні вимоги мотивовані прив'язаністю цін на нафтопродукти до курсу долара. Після ретельної перевірки і спілкування з ними ми побачили їхні реальні видатки і можливості, — наголосив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

Керівник вітчизняного оборонного відомства зауважив, що після такого аналізу було встановлено, що підстав для подорожчання бензину немає. Постачальники ж вимагали по певних позиціях пального збільшити ціну до 20%.

Про боротьбу з корупцією

На базі Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України формується підрозділ, який готується до роботи на полі графі.

— Люди, які мають доступ до матеріальних засобів і державної таємниці, повинні пройти через так званий детектор брехні, — наголосив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак. — Це дасть можливість керівнику зрозуміти, що людина є відвертою, працює чесно, і результат цієї роботи ми побачимо. Я переконаний, що це допоможе розв'язати проблему корупції.

Про кадровий резерв

За останній період понад 50 посадових осіб апарату Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України було звільнено через неналежне виконання ними службових обов'язків.

— Ми позбуваємося тих людей, які працювали неефективно, які затягують з прийняттям рішень. По багатьох із них проводять ся службові перевірки. І це тільки початок. За підсумками року, коли ми чітко зрозуміємо, хто як працював, проведемо переатестацію всього керівного складу апарату оборонного відомства. Почнемо із заступників міністра, — зазначив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

Зокрема триває робота щодо створення кадрового резерву з бойових офіцерів і генералів, які зможуть замінити тих посадовців, котрі не пройдуть атестацію.

— Волонтери допомагають збирати інформацію про ділові якості командирів, яким би я хотів запропонувати службу в Міністерстві оборони та Генштабі. Ми шукаємо не лише людей, здатних приймати непрості й правильні рішення, але й тих, які користуються авторитетом серед особового складу. Волонтери, працюючи в цьому напрямі, підказують, хто з командирів і офіцерів є найбільш авторитетним, кого поважають і слухають. Незабаром ми завершимо формування списку кадрового резерву. Це дозволить залучити до роботи людей, які брали участь у бойових діях, знають проблеми не тільки з інструкцій і нормативних документів, а стикнулися з цими проблемами на полі бою, — додав Міністр оборони України.

Початок на 1-й стор.

МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА

УКРАЇНСЬКИХ СОЛДАТІВ ОДЯГНУТЬ У КАНАДСЬКУ ВІЙСЬКОВУ ФОРМУ

Літак CC-177 «Globemaster III» Королівських повітряних сил збройних сил Канади доставив в Україну понад 3 тисячі комплектів зимової форми одягу для військовослужбовців Збройних Сил України.

Відразу після прибуття та розвантаження літака просто на летовищі відбулася передача зимового одягу військовослужбовцям однієї з військових частин Збройних Сил України.

Участь у заході взяли представники керівного складу Міністерства оборони України, Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні, а також спеціальний представник Федерального парламенту Канади, який прибув цим літаком.

Загальна вартість доставлених із Канади комплектів зимового одягу (куртки, брюки, шапки, рукавиці, взуття) — близько 1,5 млн дол.

Також найближчим часом уряд Канади планує направити в Україну подальші партії матеріально-технічної допомоги. Орієнтовна вартість майна, яке планується передати Україні, загалом перевищує 11 млн доларів.

У цілому ж Міністерство національної оборони Канади планує передати нашому війську приблизно 30000 курток, 30000 пар штанів, 70000 черевиків Gore-Tex і 4500 пар рукавиць. Військове спорядження включатиме, зокрема, тактичні системи зв'язку, обладнання для знешкодження вибухівки, тактичні медичні набори і пристрої нічного бачення. Все спорядження, адаптоване до зимових умов.

— Акт передачі цього майна — демонстрація світовому суспільству наявності потужної міжнародної підтримки України у протистоянні зовнішній агресії. Це спорядження виділяється на додаток до нелетального військового спорядження вартістю 5 мільйонів доларів, яке Канада раніше вже доставила в Україну, і передбачається, що воно збільшить потенціал Збройних Сил України, — наголосив Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні Трой Лулашник. — Допомога Україні від Збройних сил Канади спрямована також на підтримку безпеки в Центральній і Східній Європі й вкотре демонструє нашу непохитну відданість союзникам у регіоні. Адже, як зазначив міністр оборони Канади, «наш уряд вважає своїм обов'язком підтримувати український народ в його боротьбі за демократію і суверенність своєї країни перед військовою агресією путінського режиму. Ці внески чітко демонструють нашу підтримку українського народу та його прагнення до безпечного і стабільного майбутнього».

Дякуючи канадським партнерам за допомогу, заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед наголосив:

— Допомога дійсно потрібна зараз нашим військовослужбовцям на Сході України. Ми відчуваємо підтримку наших канадських друзів і сподіваємося, що і надалі наша співпраця буде такою ж міцною, як це підтверджуємо сьогодні.

Володимир КОРНІЯКА, «Народна армія»

● ХРОНІКА АТО

РОСІЙСЬКІ НАЙМАНЦІ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВОЮВАТИ З СИЛАМИ АТО

ТЕРОРИСТИ ПРИЇХАЛИ ГРАБУВАТИ, А НЕ ПОМИРАТИ ЗА ЯКУСЬ ІДЕЮ

Ситуація у зоні антитерористичної операції характеризується збільшенням інтенсивності обстрілів та атак ворога. На автошляхах Ростовської області РФ спостерігається активізація руху російської військової техніки без розпізнавальних знаків у напрямі українського кордону. Крім цього, здійснюється перекидання військ військово-транспортними літаками до м. Таганрог Ростовської області.

Вкотре зафіксовано активізацію бойових дій одразу після прибуття чергового «гуманітарного конвою» з Росії. Це найбільш помітно за застосуванням важкої артилерії.

Найзапекліші бої точилися за аеропорт «Донецьк». Уже третій день поспіль терористи здійснюють безрезультатні спроби штурму цього стратегічного об'єкту. За оперативними даними, у його штурмі задіяні й російські спецпризначенці, але це не допомагає противнику. Ворог зазнає серйозних втрат, аеропорт залишається під контролем наших військових.

Також під Донецьком неодноразово піддавалися обстрілам з артилерії та мінометів позиції сил АТО під н.п. Опитне, Піски, Георгіївка, Максимільянівка, Авдіївка. Під Авдіївкою та Опитним наша артилерія спрацювала на випередження і ворог був змушений відступити. З реактивних установок «Град» та мінометів двічі обстріляні наші опорні пункти біля с.Тоненьке.

Посилилися обстріли бойовиків і на Луганському напрямку. Тут по наших позиціях біля н.п. Станиця Луганська, Артема, Макарове, Геївка, Щастя вівся вогонь з артилерії та мінометів. У районі с. Нижньотепле Станично-Луганського району терористи двічі завдали удари з РСЗВ «Град».

На Бахмутівській трасі російські найманці після трьох обстрілів з реактивних установок «Град» спробували атакувати наші позиції біля села Сокільники. Атаку відбито. Також з «Градів» були обстріляні позиції поблизу с. Кримське. З мінометів та стрілецької зброї бойовиками обстріляно опорні пункти біля селищ Донецький та Трьохізбенка.

На Дебальцівському напрямку позиції сил АТО були обстріляні з гранатометів та стрілецької зброї поблизу сіл Нікішине, Малоорлівка та міста Дебальцеве.

На Маріупольському напрямку з «Градів» обстріляли наші позиції біля с. Старогнатівка. З артилерії та мінометів обстріляні опорні пункти та блокпости сил АТО поблизу сіл Новоласпа, Миколаївка, Богданівка, Павлопіль. Ситуація в Маріуполі залишається спокійною.

За минулу добу загинули 3 наші військові, 14 отримали поранення.

СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ АТО

За оперативними даними, дедалі більше прибулих до Донбасу російських найманців відмовляються воювати з українською армією. Левова частка тих, хто зараз приїздить на Донбас з Росії, мають на меті лише швидке збагачення шляхом грабунку. Ні за яку ідею ці люди воювати не збираються. Через відмови брати участь у бойових діях спостерігається збільшення випадків внутрішніх конфліктів між бандформуваннями та так званим керівництвом самопроголошених «ЛНР» та «ДНР».

Згідно з оперативною інформацією за добу кількість тимчасово переміщених з району проведення АТО до інших регіонів становила близько 2 тисяч осіб. Загалом з районів проведення АТО переселено понад 480,6 тис. осіб, серед них близько 124 тис. дітей, близько 105 тис. інвалідів та осіб похилого віку.

Протягом доби піротехнічні підрозділи ДСНС України виявили та знешкодили 205 одиниць боєприпасів, з них 34 артилерійських снаряди, 15 бойових гранат та мін, 156 інших вибухонебезпечних предметів.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Депутат Демократичної партії в Європарламенті Джанні Піттелла заявив, що коли Росія не буде виконувати домовленості, досягнуті в Мінську, Європарламент буде змушений переглянути санкції і вдатися до інших, більш рішучих заходів.

«Я не можу виключити жодного варіанта розв'язання цієї проблеми, тому якщо Росія не буде поводитися адекватно згідно з досягнутими домовленостями, нам буде потрібно переглядати санкції і робити інші, більш рішучі кроки», — додав Піттелла.

Комісар Єврокомісії з питань європейської політики сусідства і переговорів Йоханнес Ган заявив, що санкції, застосовані Євросоюзом до РФ, діють правильно. За його словами, економічна ситуація в Росії підтверджує, що санкції виявилися ефективним механізмом. «Я бачу, що санкції діють, тому що економічна ситуація в Росії погіршується. Це відбувається не тільки через зниження цін на нафту. Подивіться на падіння рубля, відтік інвестицій, прискорення інфляції, дефіцит певних товарів і продуктів харчування. Це дуже помітно, наприклад, у Москві. У якийсь момент це викличе правильну реакцію»,- заявив він.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

● НАГОРОДА ЗА ВИЯВЛЕНИЙ ГЕРОЇЗМ

ВІЙСЬКОВИЙ МЕДИК ЕВАКУЮВАВ ПОНАД 600 ПОРАНЕНИХ ТА ПОЛОНЕНИХ

Фото автора

У Міністерстві оборони України нагородили капітана медичної служби Андрія Садовника, який у складі 61-го мобільного госпіталю протягом чотирьох діб евакуював понад 600 поранених та полонених українських військовослужбовців з Іловайського котла.

Зокрема, за виявлений під час виконання спеціальних завдань у ході проведення АТО героїзм, зразкове виконання військового обов'язку, вірність Військовій присязі та військовий професіоналізм заступник Міністра оборони України —керівник апарату Петро Мехед вручив капітану медичної служби Андрію Садовнику відзнаку Міністерства оборони України «Знак пошани».

— Я перебував у складі групи, яка протягом чотирьох діб евакуйовувала та надавала допомогу тим, хто був поранений або потрапив у полон під час виходу сил АТО з оточення в районі Іловайська і Старобешевого, — розповідає капітан медичної служби Андрій Садовник. — У моїй колоні лікарем за фахом був лише я. В останній день евакуації мені допомагав земляк-одесит медик Юрій Марченко. Про нагороди тоді навіть не замислювався. Прагнув лише допомогти своєму народу, своїй країні, в якій нині доволі непроста ситуація.

Окремі слова вдячності Петро Мехед висловив Оксані Білозір, яка опікується проблемами звільнення наших військовослужбовців, котрих незаконно утримують сепаратисти.

— Сьогодні проводиться величезна робота, спрямована на звільнення наших військових, які опинилися в полоні. І ми робитимемо все залежне від нас, допоки не буде звільнено останнього нашого полоненого. Ми об'єдналися в одну велику групу «Патріот», яка згуртувала багато волонтерських рухів. Це буде новий прорив, нова сконцентрована робота, що матиме важливі результати для нашої країни. Андрій Садовник — людина-воїн, герой. Такі люди є прикладом для всіх українців. До речі, свого часу я допомагала під час війни в Афганістані тим українцям, які нині є батьками молодих людей, котрі сьогодні захищають нашу незалежність, — зазначила Оксана Білозір.

Вадим КОВАЛЬОВ,
«Народна армія»

● ПІДГОТОВКА СНАЙПЕРІВ

КОЛИ ПОСТРІЛ — МИСТЕЦТВО

Мине не так багато часу, і чоловіки, що зараз навчаються в одному з військових навчальних центрів на Заході України, вирушать у зону АТО. Всі вони — майбутні снайпери, майстри одного пострілу, як їх називають у війську.

Не так давно вони були призвані в різних куточках України під час чергового етапу мобілізації. А сьогодні вже готуються складати «випускний іспит».

Всі чоловіки, які навчаються в нас, вже пройшли суворий відбір, — розповідає один з інструкторів капітан Станіслав Єгоров. — Вони досвідчені, а головне — вмотивовані і цілеспрямовані спеціалісти. А тому навчати їх і приємно, і легко.

За словами офіцера, майбутній снайпер має бути дуже врівноваженим, терплячим, мати розвинуту уяву і вміти імпровізувати. Крім того вже під час навчань кандидати проходять низку тестів, що виявляють їхні психологічні та фізичні здібності. Зокрема, інструктор продемонстрував намальоване на білому папері коло діаметром у п'ять сантиметрів. Коло поділене дрібними рисками, які нормальна людина може бачити на відстані приблизно у п'ять метрів, а снайпер має розрізняти їх на відстані до восьми метрів.

Підготовка цих спеціалістів ведеться як удень, так і вночі. Майже щодня стрільби та заняття з маскування. Але ніхто не скаржиться на напружений ритм бойового навчання. Розуміють: важко в навчанні — легко у бою.

Тарас ГРЕНЬ,
«Народна армія»

Народна армія
2 грудня 2014 року

ТЕХНОЛОГІЇ ЗАХИСТУ

ЩО ЗАМІНИТЬ МІШКИ З ПІСКОМ?

Бойові втрати особового складу в легкоброньованій техніці в перші місяці бойових дій на Сході України змусили робити ефективні кроки для переломлення ситуації. Вітчизняні науковці відразу запропонували кілька варіантів. Та не все можна було поставити у війська «на вчора».

Найкращим за співвідношенням «ціна — бойові можливості» є динамічний захист. Це спеціальні модулі, схожі на цеглинки, якими ззовні обшивається бронемашина. При влученні в нього ворожого снаряда, вибухівка, якою наповнений модуль, спрацьовує і пошкоджує його, а також значно пом'якшує вибух. До 1997 року в Україні технології динамічного захисту бронетехніки взагалі не розроблялися. Маючи хороші двигуни, броню і шини, Україна не мала власних засобів захисту, а використовувала розробки російського НДІ сталі. Однак з часом Російська Федерація висунула до України претензії, мовляв, за патенти потрібно платити. Тривалі дослідження і розробки увінчалися успіхом: Україна створила систему захисту броньованої техніки нового покоління — комплекс динамічного захисту «Ніж» та протитандемний динамічний захист «Дуплет». Збройні Сили України взяли їх на озброєння ще у 2003 році. Такий спосіб, який у всьому світі використовують для захисту танків, виявився непридатним для захисту бойових машин піхоти, бронетранспортерів та інших легкоброньованих машин. Річ у тім, що вибух, здатний зупинити ворожий снаряд, настільки сильний, що проламує броню, яку має захищати.

Першими спробами захистити легкоброньовані машини були фальшборти по типу танкових: з товстої гумової стрічки. Завдяки своїй еластичності вона не заважала при маневруванні і не знижувала геометричну прохідність машини. Планувалося, що гума буде гальмувати реактивні гранати наприкінці льоту так, що вони не вибухатимуть, а випущені зблизька змушуватиме спрацьовувати на відстані від поверхні броні, знижуючи їхню ефективність. Однак польові випробування показали, що її принцип дії, як і динамічний захист, годиться лише для танка з його потужною бронею. Річ у тім, що вражаючий елемент кумулятивного боєприпаса має настільки високу енергію, що віднесення його спрацювання у просторі від поверхні протикульної броні, скажімо, БМП не знижує його бронебійність до необхідного рівня.

Інший спосіб додаткового захисту бронемашин — це використання решітчастих екранів. Свого часу їх встановлювали на танки Т-55, Т-62 та БМП-2 і БТР-80 під час бойових дій у Афганістані, а також на танки Т-80БВ, Т-72 під час війни в Чечні. Значного поширення вони набули під час миротворчих місій країн НАТО. Повернулися до їхнього застосування й у нас.

Решітчасті екрани уподобали не лише в підрозділах, задіяних в АТО, чи волонтери. Вивчали тему й у Центральному бронетанковому управлінні ЗС України Озброєння Збройних Сил України. І якщо «в полі» почали обварювати БТРи усім, що бодай чимсь нагадувало протикумулятивну решітку, то в Озброєнні, зрозуміло, почали зі всебічних випробувань, адже, крім підвищення живучості бойової машини, потрібно було не допустити зниження її бойових якостей.

Для перевірки теорії практикою було виготовлено комплект додаткового обладнання для БМП-2. За основу взяли продукцію Харківського КБ машинобудування імені О. Морозова, призначену для бронетранспортера БТР-4Е.

— Його протикумулятивні екрани були розроблені в Росії і перевірені не лише в лабораторних, а й у бойових умовах, — розповів історію питання начальник відділу експлуатації та технічної підготовки Центрального бронетанкового управління ЗС України Озброєння Збройних Сил України полковник Олег Куленко.

Комплект захисту для БМП «потягнув» на 280 кілограмів, що становило близько 2 відсотків повної маси машини і не перевищило допуски тактико-технічних вимог, адже потужність двигуна та міцність ходової частини мали конструктивний запас. Але навіть за такого незначного зростання маси бойова машина втратила здатність плавати. Наскільки це важливо? Під час ведення бойових дій в Афганістані бойова машина БМП-2Д мала повну бойову масу 14,5 тонн і не могла плавати. У гірській місцевості та посушливому кліматі це не було проблемою. У нас клімат інший, тож за додатковий захист доведеться платити зменшенням корисного навантаження або забути про можливість форсувати водну перешкоду без допоміжних засобів.

Схожа ситуація і з БТР-80. Технічною документацією цього зразка бронетехніки передбачений запас на збільшення бойової маси на 3 відсотки — до 410 кілограмів. Цього майже достатньо, якщо підрозділи на БТР діють самостійно і змушені возити із собою до півтони додаткових матеріальних засобів і боєприпасів. Однак на практиці виходить, що закладеного резерву для навантаження машини часто недостатньо. Вирушаючи на блокпости чи на супроводження колон, військовики беруть величезну кількість різноманітних запасів. І це не від перестраховки, а через сувору бойову необхідність. Разом із додатковим захистом у вигляді популярних мішків із землею та ящиків з гравієм повна бойова маса машини в такому випадку збільшується на кілька тонн. І тоді вже не до збереження плавучості. Питома потужність перевантаженої машини падає з 19,1 к.с./тонну до 14,5 к.с./тонну. Максимальна швидкість — з 80 до 60 км/год. А запас ходу по пальному — з 600 до 455 кілометрів.

— Збільшення повної маси бронетранспортера на третину не дозволяє використовувати весь потенціал, закладений конструкторами. І якщо на асфальті це ще не так помітно, то на пересіченій місцевості це видно неозброєним оком, — підсумував полковник Олег Куленко.

Застосування легкого та ефективного захисту на кшталт протикумулятивних екранів замість важких ящиків та мішків, за словами фахівця, могло б трохи зарадити справі. Однак з ними теж є певні труднощі. Так, «російський» варіант у вигляді жалюзі, який демонструє ефективність близько 40 відсотків, має чітко регламентовані розміри: товщину сталевих смуг, відстань між ними, нахил. Та й самі смуги мають спеціальне загартування. Виготовлений за всіма правилами комплект захисту коштує понад 86 тисяч гривень. І це тільки собівартість. Волонтери, звичайно, розробили багато варіантів схожого дообладнання за значно менші кошти — щось із 30 тисяч гривень. Але його ефективність через недотримання технології виготовлення при державних випробуваннях ледве дотягнула до 20 відсотків. Порівняно з динамічним захистом танка, який у лабораторних умовах демонструє ефективність 80 відсотків, а у бою навіть більше, — це вкрай мало.

— За таких вихідних даних ми просто не маємо права вкладати державні гроші в цей проект, — пояснив ситуацію полковник Олег Куленко. — Можливо, у бойових умовах кустарні екрани й зарекомендували себе значно краще, однак ми маємо керівні документи, які є для нас визначальними. Інакше доведеться відповідати перед законом.

Очевидно, що саме ця ситуація стала причиною того, що протикумулятивними екранами займаються виключно волонтери.

У той же час фахівець запевнив, що в Озброєнні всі налаштовані на співпрацю. Він та його колеги завжди готові допомогти всім Кулібіним довести їхні винаходи до максимальної ефективності, провести випробування, надати методичні рекомендації та технічні умови, яким повинен відповідати зразок, аби мати шанс потрапити на постачання війська.

— Ми використовуємо будь-яку можливість, аби підвищити живучість бронетехніки. Так склалося, що реальні виклики поставили перед нами багато складних проблем. У світі, до речі, також це визнають і скрупульозно вивчають наш досвід, зокрема й у сфері захисту легкоброньованої техніки. Приємно констатувати, що наше Державне підприємство «Базовий центр критичних технологій «Мікротек» — серед лідерів цього процесу. Тож не виключено, що невдовзі ми матимемо дієвий та ефективний динамічний захист для БТРів та БМП, — відхилив завісу над майбутнім полковник Олег Куленко. — Тоді можна буде відмовитися від громіздких та недостатньо ефективних протикумулятивних екранів на легкоброньованих бойових машинах.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

Реактивна броня

Реактивна броня — це захист, заснований на використанні матеріалів, здатних поглинати частину енергії кумулятивного струменя і віддавати її у вигляді рухомої воронки, взаємодіючої з кумулятивним струменем. Такий вид захисту у світі відносять до типу NERA (non-energetic reactive armor). У Росії цей вид захисту, який називають «реактивною бронею», використовувався у бронюванні танків ще наприкінці 60-х років і відомий у літературі як «спучувані або відбивні листи». Використовувати цей вид динамічного захисту для ЛБМ в чистому вигляді проблематично, тому що його інерційність становить 10 — 20 мкс і більше, що своєю чергою призводить до проскакування досить значної лідируючої частини струменя, здатної пробити до 100... 150 мм сталевої броні

Альтернативний шлях

У російському НДІ Сталі з'ясували, що на руйнування кумулятивного струменя в класичних елементах динамічного захисту витрачається не більше 10–15 відсотків енергії вибуху. Решта енергії витрачається даремно, проламуючи броню легкоброньованих машин. Крім того, даний тип динамічного захисту малоефективний проти снарядів калібру 30 мм і абсолютно неефективний проти снарядів калібру 35 — 50 мм.

На думку тамтешніх фахівців, подальший розвиток захисту ЛБМ має йти шляхом зниження енергії, що виділяється в системі захисту та витрачається на паразитний вплив на броню, що захищається. З урахуванням досвіду останніх розробок підприємства одним з можливих шляхів подальшого розвитку цього напрямку є перехід від класичного динамічного захисту до створення спеціального класу — так званих «енергетичних сумішей». «Енергетична суміш» — це новий клас захисних матеріалів, який стоїть між класичним динамічним захистом і реактивною бронею.

Спроба підвищити ККД динамічного захисту призвела до створення так званих «енергетичних сумішей». Дослідженнями, проведеними в НДІ сталі, показано, що при впливі кумулятивного струменя на енергетичну суміш, укладену між металевими пластинами, в зоні взаємодії, обмеженою розмірами лише у 60... 120 мм відбувається хімічна реакція з виділенням значної кількості енергії. Швидкість виділення енергії порівняння з кращими сумішами пластичних вибухових речовин. ККД таких систем набагато вищий за всі розглянуті вище комплекси динамічного захисту, тому вся енергія, що виділяється в локальній зоні, направляється на руйнування кумулятивного струменя.

САМОВІДДАНІ СИНИ УКРАЇНИ

У МЕЛОДІЮ ШОПЕНА ВПЛЕЛИСЯ... ЗВУКИ БОЮ

Коли зателефонував Костянтину Васильовичу, спочатку почув у його «мобілці» відому мелодію Шопена. Подумав: естет, прихильник класичної музики. А коли капітан повідомив, що він останній випускник факультету культурно-просвітницької роботи Львівського політичного училища, то визнав його своїм. Річ у тім, що через чверть віку після закінчення цього військового вишу я прибув до нього вже як заступник голови державної екзаменаційної комісії на випускні іспити.

Напередодні перед нами пройшли у строю всі майбутні офіцери. Був серед них і заступник командира курсантського взводу сержант Костянтин П. Звісно, я не запам'ятав його обличчя, бо прокрокувало тоді кілька сотень випускників. Але побачивши офіцера тепер, упіймав себе на думці, що зустрів давнього хорошого приятеля.

Із самого початку розмови Костянтин попередив, що його прізвище не можна називати. Як і друкувати будь-які фотографії. Бо належить до тієї категорії бійців підрозділів спецпризначення, яких знають лише в обличчя і за позивним. У Костянтина він — «Гном», а в роти, де він є заступником командира по роботі з особовим складом, ще більш дивовижний. Під час нашої розмови йому кілька разів телефонували бійці. Вітали з присвоєнням звання «майор» і державною нагородою. Всім відповідав однаково: «Знаю, що мене представили. Але поки що офіційно ніхто про це не повідомив». Можливо, нагорода не знайшла героя через те, що Костянтин перебував на лікуванні у столичному військовому госпіталі після другого важкого поранення, яке отримав у зоні проведення антитерористичної операції.

На зустріч зі мною він прибув у польовій формі, спираючись на ціпок, пояснив: «Куля влучила в ногу, перебила кістку. Лікарі госпіталю сказали, що вона ще не зрослася і тому не виписують. А я днями все одно відбуду до своєї частини — до моєї роти прибуде нове поповнення. Як же можу залишитися осторонь цієї важливої справи».

Костянтин звільнився з військової служби у званні капітана ще в «лихі дев'яності». Усвідомивши, що його посада культпросвітпрацівника не є затребуваною, пішов шукати визнання у цивільному житті. Починав з учня слюсаря, був охоронцем, менеджером приватної фірми, головним спеціалістом Київської міської держадміністрації. Став непогано заробляти, вистачало грошей, як то кажуть, на хліб з маслом. Але постійно відчував, що в цивільному житті йому чогось бракує. Адже був представником військової династії. Батько — Василь Робертович — воював у Афганістані, очолював вертолітну ескадрилью, у званні підполковника загинув смертю героя при наданні допомоги групі радянських бійців, що потрапили в засідку ворогів. У званні полковників завершили військову службу його дід і два дядьки. Звернув увагу на те, що в них ім'я та по батькові — не традиційно українські. «А наш родовід понад три століття тому заснували вихідці з Німеччини, — пояснює Костянтин. — Тому й моє прізвище має відповідний корінь».

Поцікавився, чому Костянтин для навчання обрав факультет культпросвітроботи Львівського політичного училища. Виявляється, що до вступу він закінчив музичну школу по класу фортепіано. Й дотепер, коли буває вдома, сідає за інструмент. Чудово грає на нім і донька, яка успадкувала від батька любов до класичної музики. Коли дізнався про це, зрозумів, чому «мобілка» офіцера відповідає на виклик мелодією Шопена.

За словами Костянтина, кращі роки його служби були пов'язані з культурним та естетичним вихованням військовослужбовців. Після закінчення училища обіймав посади інструктора з культурно-просвітницької роботи, начальника гарнізонного будинку офіцерів. А нині служба офіцера сповнена інших мелодій: ревіння моторів бойових машин піхоти, звуків автоматних та кулеметних черг, вибухів снарядів, мін, стогонів поранених бійців. Їх чув і я, коли Костянтин Васильович розмовляв по мобільному телефону з бойовими побратимами, що перебувають на передовій.

На війну капітан запасу пішов добровільно. За його словами, він єдиний зі свого випуску учасник антитерористичної операції. Перед відправкою на передову пройшов курс спеціальної підготовки і був призначений заступником командира роти, бійцям якої довіряють виконання особливо важливих завдань. Кожен з них має свій позивний. У капітана Костянтина П. — «Гном». Цікавлюся його походженням. Офіцер усміхнувся: «Інколи ми, як ці казкові персонажі, тривалий час перебуваємо під землею.» А помітивши в моїх очах здивування, пояснив: «На території, де виконуємо завдання, багато шахт. По ходах, якими в копальні подають повітря, спускаємося під землю. А виходимо на поверхню вже за десятки кілометрів від місця спуску. Як сніг влітку на голову, так і ми несподівано нападаємо на терористів. Від полонених я дізнався, що, почувши позивні нашої роти і мій особистий, вороги тікають з поля можливого бою. До речі, мою голову вони оцінили у 50 тисяч доларів. Але, як то кажуть, не дочекаються...»

Капітан Костянтин П. назвав район дій на Донбасі, де виконують бойові завдання бійці роти. Поцікавився в Костянтина Васильовича, скільки разів довелося виходити у розвідку, штурмувати блокпости противника, проводити розвідку боєм. «Не рахував, — відповів він і, трохи помовчавши, продовжив: — Найбільш запам'ятались три завдання. У ході виконання одного з них потрапили в засідку. Ми зазнали втрат. Смертю героя загинув командир підрозділу. Командування я взяв на себе. Ми вирвалися з оточення, але в тому бою отримав поранення в ногу, від якого й дотепер лікуюся. А перед цим був контужений — поруч вибухнула міна. Мене скинуло з броні на землю, осколки посікли голову, руки. Ті рани вже загоїлися, залишилися лише сліди від них».

Розповів офіцер і про випадок, який, за його словами, круто змінив ставлення місцевого населення до українських військовослужбовців. Того разу вони діяли на території, підконтрольній терористам. Біля одного села побачили череду корів. Поцікавилися в селян, кому вони належать. Ті, несміливо поглядаючи на бійців, розповіли, що власники втекли, залишивши худобу напризволяще. А що з нею робити, вони не знають. «Збирайте людей, будемо радитися, — звернувся до співрозмовників офіцер. А коли ті заповнили майдан, оголосив. — Розбирайте корівок по домівках у свою власність. Годуйте худобу кукурудзою з місцевого поля. А якщо якісь претензії висунуть до вас представники окупаційної влади, скажіть, що таке розпорядження видав «Гном». Пригадуючи ту історію, Костянтин Васильович каже: «Треба було бачити, як тепло проводжали нас селяни. А ще просили скоріше вибити з їх території терористів».

Він також повідомив, що після завершення війни на Донбасі обов'язково залишиться на офіцерській службі. Бо, за його словами, це буде вже зовсім інша армія — і за бойовою технікою, і за умовами проходження служби, і за рівнем довіри населення до захисників України. У такому новому війську буде служити престижно.

Саме своєю участю в антитерористичній операції всі ми сприяємо створенню нових Збройних Сил України. От і Костянтин Васильович прагне зробити і свій внесок у цю справу. Вірить у те, що настане час, коли в мелодію Шопена більше не вплітатимуться грізні звуки війни.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

ПРИКРИВ ПОБРАТИМІВ ВІД СМЕРТІ

Уже шостий місяць герой-десантник з 80-ї окремої аеромобільної бригади сержант Сергій Загасайло бореться за життя в Головному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь». Цілодобово біля пораненого чергує його матір Алла Ігорівна та волонтери.

Ще півроку тому медики давали лише якихось 3-5% на те, що Сергій виживе. Завдяки військовим лікарям та небайдужим людям сьогодні 23-річному контрактнику вже значно краще, проте до повного одужання ще далеко, адже отримані в бою травми дуже важкі.

Того трагічного дня, 24 травня, Сергій ніс службу на блокпосту поблизу Слов'янська, між Костянтинівкою і Семенівкою. Все було, як і в попередні дні. Вже звичний розпорядок дня виконувався, як то кажуть, на автоматизмі, й постійні обстріли позиції 80-ї окремої аеромобільної бригади стали частиною повсякденної служби. Хоча десантники і звикли до постійних боїв, проте стрімкого наступу терористів не очікували. Почався мінометний обстріл. Багато солдатів, які відпочивали, не встигли навіть шоломи одягти. Кілька з них загинули в перші секунди. Вибухи чулися звідусіль і здіймали землю в повітря — терористи не економили боєзапасів.

За час, проведений у зоні бойових дій, Сергій добре навчився орієнтуватися на звук, де впаде чергова міна, випущена терористами. Під час бою один із терористів вистрілив із підствольного гранатомета. Розуміючи, що декілька його бойових побратимів не встигають заховатися, сержант Сергій Загасайло кинувся до них саме тоді, коли вибухнула граната. Повністю закрити колег йому не вдалося. Але основний удар він прийняв на себе, врятувавши не одне життя.

З обстріляного блокпоста Сергія доправили в Ізюм, звідти — в Харків, де його прооперували. Після того контрактника перевезли до госпіталю в Києві. Осколками в нього було пошкоджено ділянки мозку і пробито череп, від колін до низу ніг повністю вирвані м'язи й сухожилля, права рука перебита в двох місцях. І це не увесь перелік поранень, через які Сергія неодноразово оперували. Хлопець три тижні пробув у комі, три місяці пролежав у реанімації. Попереду — тривала і складна реабілітація.

Алла Ігорівна не знала, що її син перебуває в зоні бойових дій. Він їй казав, що тренується на полігоні, щоб не хвилювалася. 25 травня їй зателефонували і повідомили, що Сергія поранено. Вона відразу поїхала до сина і знаходиться біля його ліжка донині.

Товариші, які також того дня отримали поранення, але значно легші за поранення сержанта Загасайла, під час лікування постійно провідували свого рятівника. Однак нині вони вже повністю одужали та повернулися на передову.

Варто сказати, що коли почався Майдан, Сергій взяв відпустку і вирушив на головну площу країни, де простояв не один день. Він хотів кращого майбутнього для України, тому не зважав на вмовляння матері повернутися додому.

У березні цього року минув лише рік, як Сергій підписав контракт. З перших днів неоголошеної війни він перебував на Сході України. За словами Алли Ігорівни, він обрав шлях військового, бо йому подобалося бути захисником Батьківщини. Це його покликання.

За порятунок бойових побратимів та хоробрість, виявлену в бою, сержант Сергій Загасайло нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та пам'ятним знаком «За воїнську доблесть».

Волонтери весь час допомагають Сергію медикаментами та необхідними для лікування коштами. А днями до героя-десантника навідалися директор столичної загальноосвітньої середньої школи №279 Леся Дорош разом з учителями й батьками школярів, які вручили Аллі Ігорівні зібрані в навчальному закладі кошти, листи та малюнки.

Микола ФЕДОРКІВ,
«Народна армія»

ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

ДВА ТОВАРИШІ — ДВА ПАТРІОТИ

У передостанній день третьої хвилі мобілізації старший лейтенант запасу киянин Дмитро Подоприхін звернувся до Дніпровського районного військового комісаріату міста Києва з проханням мобілізувати його і відправити туди, де його специфічні навички в керуванні безпілотником та зібраний власноруч дрон будуть затребувані найбільше. Не залишився осторонь його товариш і компаньйон по автосервісу Олександр Половко, який замість звичного ремонту цивільних легковиків розпочав ремонтувати військову техніку. З цими людьми нам пощастило познайомитися в Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, хоча вони туди приїхали зі столиці.

Старший лейтенант Дмитро ПОДОПРИХІН

Перетворення «Фантома» на військовий дрон

Сьогодні на кафедрі ракетних військ і артилерії цього видового військового вишу разом з науково-педагогічним складом і курсантами Дмитро Подоприхін вивчає можливості і потреби безпілотних літальних апаратів у застосуванні артилерійськими підрозділами. Власне в польових умовах на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки у ході виконання практичних стрільб проводиться як «обкатування» літального апарата типу коптера «Фантом-2», так і з'ясування можливостей застосування такої техніки і навчання азів роботи на ній курсантів-артилеристів.

— Яка зараз проблема у використанні безпілотних літальних апаратів на полі бою? Якщо є «залізо», то немає фахівців для правильного і безпечного керування дронами. Якщо є фахівці з пілотування, то в більшості випадків немає кому «зняти» з носія і правильно розшифрувати отриману з повітря розвідувальну інформацію. Кінцевий же результат будь-якої авіарозвідки для підрозділів тієї ж артилерії повинен лягти на стіл командиру підрозділу у вигляді інформації в певному графічному вигляді з точними координатами цілей на ньому, — розповідає старший лейтенант Дмитро Подоприхін.

Дмитро — випускник Київського політехнічного інституту, тобто інженер за фахом. Безпілотними літальними апаратами зацікавився навесні цього року.

— До мене звернулися знайомі з видання «Українська правда» за допомогою у висвітленні подій, що відбувалися в анексованому Криму, аби відзняти переміщення ворожих військ територією півострова. Таке завдання потребувало наявності безпілотника і вміння користуватися ним, — розповів співрозмовник.

Тоді ж, вийшовши на компанію «Авіарозвідка», Дмитро придбав перший свій дрон з чотирма гвинтами типу коптера. З цього все й почалося. Опанувавши цю техніку, вирішив бути корисним і українській армії.

Згодом Дмитра Подоприхіна запросив до співпраці колишній начальник факультету ракетних військ і артилерії Академії сухопутних військ, а зараз професор кафедри вишу полковник запасу Сергій Свідерок.

— Як навчальний і науковий заклад ми повинні одними з перших використовувати в навчанні і практиці передові технології та засоби забезпечення ведення бойових дій. Як показали реалії сьогодення, результативним у цьому процесі є використання безпілотних літальних апаратів. Завдяки коптеру Дмитра та його зацікавленості в інноваційному процесі навчання на нещодавньому польовому виході курсантів-артилеристів факультету ми відпрацьовували управління вогнем артилерії, зокрема в умовах обмеженої видимості, проводили розвідку місцевості і пристрілювання по цілях, визначення їхніх координат. Також відпрацьовували топогеодезичне прив'язування та маскування своєї техніки тощо, — зауважив Сергій Свідерок.

Олександр ПОЛОВКО

Завдяки виконанню реальних завдань у процесі навчання курсантів-артилеристів зазнавав функціональних змін і сам літальний апарат. Передусім його «відв'язали» від спеціальної стійки, через яку на коптер подавався сигнал. Ця стійка випромінювала хвилі й була першочерговим об'єктом ураження разом із «пілотом». По-друге, вдвічі — з двох до чотирьох кілометрів — був збільшений радіус дії дрона. Він був обладнаний стабілізованою по трьох осях камерою з можливостями відео- і фотозйомки.

— Зараз найактуальнішим питанням є деталізація розвідки. Адже виявити незамасковану техніку чи людей просто. Проте труднощі виникають, коли техніка добре замаскована за допомогою сіток або захована в лісі. З висоти пташиного польоту все зливається з природним середовищем. Ось тут постає питання: за якими ознаками виявити той чи той об'єкт та його координати. На думку фахівців, тут допоможе об'ємна картинка. Відповідну програму треба випробувати в реальних умовах, — розповідає Дмитро Подоприхін.

Значну частину свого часу доброволець Дмитро проводить на польовій навчально-матеріальній базі закладу. На власному транспорті їздить на полігонні випробування свого дрона та згодом мчить назад на факультет академії, аби поділитися певними результатами своєї роботи і отримати нові завдання.

За цей час його магазинний «Фантом» перетворився на справжній військовий дрон, здатний принести користь українським підрозділам на Донбасі.

Ремонт від патріота

Киянин Олександр Половко, як правило, знаходиться в парку бойових машин Академії сухопутних військ, де ремонтує техніку.

— Завдяки йому відремонтовано радіолокаційну станцію розвідки вогневих позицій артилерії, метеорологічний комплекс, тренажер комплексу звукометричної розвідки, перевірено працездатність артилерійських балістичних станцій тощо, — розповідає викладач кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки полковник запасу Олег Дідіченко.

Як розповів сам Олександр Половко, у 1982 – 1984 роках він проходив строкову військову службу у Групі радянських військ у Німеччині. Був радіомайстром в окремому батальйоні зв'язку. З електронікою пов'язане і все його подальше життя. До речі, фірма, яку створили Дмитро і Олег, спеціалізовано займається ремонтом електричних мереж автомобілів «Мерседес». Тож працювати до цього доводилося з передовими технологіями сучасного автопрому.

— Втім це не заважає ремонтувати техніку 70 – 80 років випуску. Деталі до неї ще можна знайти на радіоринках, та й коштують вони зовсім недорого, — розповідає Олександр Половко.

— Ремонт одного зразка техніки на спеціалізованому заводі обійшовся б державі у 150 – 300 тисяч гривень. Завдяки таким патріотам, як Олександр Половко, ми економимо не тільки гроші, а й час, що в умовах збройного конфлікту взагалі на вагу золота! — зауважив полковник запасу Олег Дідіченко.

Надзвичайно приємно було познайомитися з такими людьми — справжніми патріотами країни, фахівцями своєї справи, розумними підприємцями, які безкорисливо допомагають своїй Батьківщині.

Віталій СТЕЧИШИН, «Народна армія»
Фото автора

СЛОВО ПРО ВОЛОНТЕРА

ПОРАНЕНІ НАЗИВАЮТЬ ЇЇ СЕСТРОЮ

Починаючи з літа, Олена Соколова, молода і вродлива жінка, майже щодня відвідує поранених військовослужбовців. В один з таких днів ми й познайомилися.

— Про те, що у столичному військовому госпіталі проходять лікування солдати й офіцери, які в ході антитерористичної операції зазнали поранень, довідалася в червні, — розповідає Олена, за фахом — викладач німецької мови. — Випадково. Наступного дня була вже в цій медичній установі. Поспілкувавшись з кількома солдатами, дізналася про їхні долі. Слухаючи небагатослівні розповіді про участь у боях за визволення нашої землі, бойових побратимів, не могла стримати сльози. І вирішила допомагати цим хлопцям.

Через кілька днів вони з подругою власним коштом придбали потрібну тканину, знайшли ательє, працівники якого пошили з неї близько 100 комплектів постільної білизни. До речі, швеї, дізнавшись, хто на ній спатиме, не взяли за роботу і копійки.

Свого часу Олена закінчила інститут іноземних мов Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича. Кілька років провела в Німеччині, щоб краще опанувати мову Гете і Шіллера. Сьогодні дає приватні уроки, зокрема й бізнесменам. Проте великих статків не має. Тож через «Фейсбук» звернулася до всіх небайдужих до чужого горя українців з проханням допомогти нашим військовикам у розв'язанні їхніх найболючіших проблем. Буквально за кілька годин на її банківську картку почали надходити кошти — від 10–20 гривень до кількох тисяч.

Разом з однодумцями, зокрема Ольгою Осадчою, Інною Кравець, Наталею Хоменко Олена приходила до пацієнтів госпіталю, цікавилася, що їм потрібно. Попри непогане забезпечення учасників АТО ліками, волонтери купували і купують ті медичні препарати, яких бракує. І не лише їх.

— Якось познайомилася із солдатом Ярославом, який отримав важке поранення і знаходився в Києві на лікуванні, — розповідає Олена Соколова. — Він є батьком трьох синів. Наймолодшого з них не встиг побачити, бо пішов воювати за кілька днів до його народження. Перебуваючи в госпіталі, не знав, чи повернеться до повноцінного життя, журився, чи зможе дружина самотужки упоратись із малолітніми дітьми.

Олена заспокоїла солдата. Дізнавшись, що він, не маючи мобільного телефона, не підтримує з родиною контактів, придбала йому планшет.

— Коли я допомогла Ярославу вийти на зв'язок із дружиною, і вона надіслала знімки новонародженого, чоловік ніби й сам знову народився, — посміхається жінка. — Сусіди по палаті розповідали, що він годинами спілкувався з дружиною, старшими синами.

Олена СОКОЛОВА серед бійців АТО

Бійці — пацієнти клініки нейрохірургії і неврології, якими вона сьогодні опікується, називають Олену сестрою.

— Потрапивши в так званий Іловайський котел, я втратив мобільний телефон, — розповів Олег Варинський. — Придбати новий не мав змоги. Олена купила мені планшет.

До речі, «сестра Олена» із подругами звітують у «Фейсбуці» про кожну витрачену гривню, вказуючи конкретно, що вони придбали на пожертвувані гроші. Спілкуючись з Оленою Соколовою, поцікавився, що саме спонукало допомагати нашим бійцям, адже вона працює від ранку до пізнього вечора.

— Сьогодні в госпіталі перебувають сотні військовиків. Не в кожного з них є рідні і близькі, спроможні допомогти їм у розв'язанні тих чи інших проблем, — відповіла жінка. — Знаю солдата, в якого є лише мама-інвалід, яка отримує мізерну пенсію. Хіба спроможна вона придбати ліки, потрібні сину, адже їхня ціна становить цифру з трьома нулями? На їхньому місці могли опинитися наші батьки, брати, сини. Вони воюють за усіх нас, хто живе мирним життям, за нашу рідну землю! Пишномовні слова? Можливо. Але це так. Тож роблю все, що можу, аби хоч якось віддячити їм. І я не одна така…

Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

СОЦІАЛЬНИЙ ПУЛЬС

ПРОБЛЕМА Є, А ЩО З ЇЇ РОЗВ'ЯЗАННЯМ?..

У Краматорську на базі Донбаського міжрегіонального центру професійної реабілітації інвалідів відбулася конференція на тему «Ставлення суспільства до проблем учасників АТО та внутрішньопереміщених осіб». Участь у заході взяли представники громадських організацій, установ соціального захисту та волонтерської спільноти. Оборонне відомство на заході представляв головний інспектор з гуманітарного та соціального забезпечення Головної інспекції МО України полковник Валентин Федічев.

Краматорськ у буквальному сенсі сьогодні живе у прифронтовому ритмі. Після того, як сюди тимчасово перебазувалася Донецька облдержадміністрація, навантаження на органи державної влади збільшилося в рази. До існуючого комплексу соціальних проблем додалися і пов'язані з так званими переселенцями, яких у місті кілька десятків тисяч. Війна змусила цих людей залишити рідні домівки і рятуватися у відносно спокійному місті. І їхні соціальні проблеми потребують невідкладного вирішення, адже багато переселенців не мають навіть найнеобхіднішого. Тому у промовах емоції, як кажуть, били через край.

Невипадковим було й місце проведення заходу, адже Донбаський міжрегіональний центр професійної реабілітації інвалідів має великий досвід роботи і успішно виконує свої функції, попри безліч проблем, як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру. І не скористатися цим досвідом було б просто не по-державницьки. Величезні напрацювання цього та інших центрів (в Україні їх 12) в царині повернення інвалідів до нормального життя є сенс взяти на озброєння для реабілітації військовослужбовців, які отримали поранення під час проведення АТО.

— Ми сподіваємося, що ініціатива і наполегливість краматорського центру профреабілітації інвалідів спонукає керівництво Міністерства соціальної політики України до запровадження системи державної медичної, психологічної та професійної реабілітації захисників України, які отримали важкі поранення під час проведення АТО, — зазначив у промові полковник Валентин Федічев.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ВОЇНІВ АТО НЕ МОЖЕ ОБМЕЖУВАТИСЯ ЛІКУВАННЯМ ПОРАНЕНИХ, ЇХНІМ ПРОТЕЗУВАННЯМ, КОМПЕНСАЦІЙНИМИ ВИПЛАТАМИ ТА ПРИЗНАЧЕННЯМ ПЕНСІЙ. ЙДЕТЬСЯ ПРО СТВОРЕННЯ ДЕРЖАВОЮ УМОВ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ТА ОТРИМАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ НА РИНКУ ПРАЦІ ПРОФЕСІЇ, ГАРАНТОВАНОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ. ЛЮДИНА, ЯКА ВТРАТИЛА ЗДОРОВ'Я, ЗАХИЩАЮЧИ БАТЬКІВЩИНУ, МАЄ ЖИТИ ПОВНОЦІННИМ ЖИТТЯМ, А НЕ ВИЖИВАТИ

Так, на думку фахівців, Україні не уникнути «синдрому АТО», як це свого часу відбулося в США («в'єтнамський синдром») та СРСР («афганський синдром»). Але мінімізувати його наслідки реально і конче необхідно.

— Соціальний захист воїнів АТО не може обмежуватися лікуванням поранених, їхнім протезуванням, компенсаційними виплатами та призначенням пенсій. Йдеться про створення державою умов для професійного навчання та отримання конкурентної на ринку праці професії, гарантованого працевлаштування. Людина, яка втратила здоров'я, захищаючи Батьківщину, має жити повноцінним життям, а не виживати, — акцентував полковник Валентин Федічев.

Тому виникає потреба в об'єднанні зусиль відповідних структурних підрозділів Міністерства оборони України, МВС, інших силових відомств та спеціалістів Мінсоцполітики задля вирішення проблемних питань реабілітації військовослужбовців, поранених під час АТО.

На жаль, часу на розв'язання проблеми майже не залишилося.

Йдеться про необхідність розробки державної програми соціальної реабілітації військовослужбовців та цивільних мешканців, які отримали поранення під час бойових дій. Адже війна колись закінчиться, а проблеми, які вона спричинила, залишаться. І з часом вони загострюватимуться.

Вона вже загострюється, а питання комплексної реабілітації осіб, які стали інвалідами внаслідок бойових дій, перебуває на організаційній стадії і те тільки завдяки ініціативі людей, які безпосередньо знаходяться в зоні проведення АТО.

Що ж до органів місцевої влади та фахівців Міністерства соціальної політики, які б мали приділити цьому питанню якнайбільше уваги та вже давно «бити на сполох», то вони обминули конференцію на тему «Ставлення суспільства до проблем учасників АТО та внутрішньопереміщених осіб» своєю увагою…

Проблему можна намагатися не помічати, але від цього вона не зникне. Чи розуміють це чиновники — питання риторичне.

Андрій ЗАДУБІННИЙ, із зони АТО

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ДЕРЖАВА ГАРАНТУЄ БЕЗОПЛАТНЕ ПРОТЕЗУВАННЯ

До редакції газети «Народна армія» нещодавно надійшов лист від Ольги В. — матері пораненого військовослужбовця-учасника АТО. В ньому вона попросила пояснити, яким чином можна здійснити протезування сина, який втратив ногу в боях з терористами на Донбасі. Жінка цікавиться, до яких інстанцій потрібно звертатися та які документи необхідно надавати.

Протезування військовослужбовця, який постраждав під час проведення антитерористичної операції, може здійснюватися як в Україні, так і за кордоном. В обох випадках алгоритм дій вже відпрацьований.

Щоб здійснити протезування учасника АТО в Україні, насамперед необхідно звернутися до органів соціального захисту населення (знаходяться в міських та районних адміністраціях) за місцем реєстрації або за місцем фактичного проживання. Далі органи соціального захисту населення видають направлення на забезпечення необхідними технічними та іншими засобами реабілітації. Учасник антитерористичної операції обирає протезно-ортопедичне підприємство, на якому буде проведено протезування (ортезування).

Потрібно буде надати такі документи: заява; паспорт (копія та оригінал); ідентифікаційний код (копія та оригінал); рішення військово-лікарської комісії про потребу в забезпеченні необхідним виробом; витяг з наказу командира військової частини (начальника територіального підрозділу) або довідка про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва), видана командиром військової частини (начальником територіального підрозділу), з відомостями про участь в антитерористичній операції (для військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних) та працівників Збройних Сил, Національної гвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Держприкордонслужби, осіб рядового, начальницького складу, військовослужбовців та працівників МВС, Управління державної охорони, Держспецзв'язку, інших утворених відповідно до законів військових формувань, яким не встановлено інвалідність).

Учасник АТО (або його законний представник) може звернутися до органів соціального захисту населення незалежно від факту встановлення йому групи інвалідності. Вони ознайомлять їх з каталогами технічних та інших засобів реабілітації, з відповідним переліком протезно-ортопедичних підприємств, які виконують індивідуальні заявки на безкоштовне виготовлення технічних та інших засобів реабілітації. На обраному заявником підприємстві буде проведено обстеження учасника АТО та подальший супровід із надання протезно-ортопедичної допомоги.

В іншому випадку, якщо травмований військовослужбовець хоче проводити протезування за кордоном, треба звернутися до Державної служби у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції. У день складення висновку вона надсилає його та інші документи до Міністерства соціальної політики України. Потім ця служба укладає із закордонним надавачем послуг і учасником антитерористичної операції (або його законним представником) тристоронній письмовий договір.

Документи, які необхідно подати учаснику АТО (або його законному представнику) особисто або надіслати поштою: заява — у довільній формі з проханням розгляду питання щодо протезування (ортезування) за кордоном та вибору закордонного надавача послуг; копія паспорта; ідентифікаційний код; направлення на забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації (можна отримати в органах соціального захисту населення (знаходяться в міських та районних адміністраціях) за зареєстрованим або фактичним місцем проживання; висновок військово-лікарської комісії про потребу у протезуванні (ортезуванні); витяг з історії хвороби.

Термін розгляду документів — 25 робочих днів з дати отримання (надходження поштою) всіх необхідних документів. За результатами розгляду заяви оформляється висновок. Комісія приймає рішення щодо доцільності протезування (ортезування) за кордоном, вибору закордонного надавача послуг і розміру витрат. Вартість протезування (ортезування) однієї кінцівки за кордоном становить не більше 500 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб на 1 січня року, в якому комісією прийнято рішення про доцільність протезування за кордоном (сума прожиткового мінімуму встановлюється в Державному бюджеті на рік, в якому було прийнято рішення). Також Державна служба у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції перераховує кошти для оплати проїзду, проживання та харчування учасника антитерористичної операції, супроводжуючої його особи (у разі потреби). Вартість таких коштів не може перевищувати суму витрат на відрядження державних службовців, визначену в додатку 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 2 лютого 2011 р. № 98.

Підготував Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

ВІД МОТИВАЦІЇ ДО ВМІННЯ ЗІ ЗБРОЄЮ В РУКАХ ЗАХИСТИТИ СВОЮ КРАЇНУ

На базі 58-го Будинку офіцерів відбувся науково-практичний семінар «Особливості військово-патріотичного виховання допризовної учнівської молоді». У ньому взяли участь близько 40 вчителів предмета «Захист Вітчизни» загальноосвітніх середніх шкіл міста Львова.

Вітчизну треба вміти захищати

Також до участі в обговоренні цієї теми були запрошені військовослужбовці Збройних Сил України, представники обласного військового комісаріату, Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, навчально-методичного центру освіти міста Львова, громадських організацій.

— У період воєнних дій на Донбасі та агресії суміжної держави питання патріотичного виховання молоді, юних захисників Батьківщини набувають особливого значення і змісту, — зазначив у вступному слові методист навчально-методичного центру освіти міста Львова Борис Шарун.

Він повідомив присутніх про новий проект програми викладання предмета «Захист Вітчизни», який запропонувало до обговорення педагогів Міністерство науки і освіти України.

За словами голови методичного об'єднання вчителів предмета «Захист Вітчизни» Шевченківського району міста Львова, учителя ЗСШ №92 Володимира Перова, зміни в допризовній підготовці юнаків давно потрібні.

— У нашому районі лише 10 відсотків шкіл мають окремі обладнані класи з предмета «Захист Вітчизни». Досі не вирішене питання з наданням навчальним закладам навчальної зброї, обладнання кімнат для її зберігання. Не вистачає і кількості годин для занять згідно з тематичним планом. Зараз це півтори години на тиждень на один клас, а потрібно хоча б дві, щоб вкластися у програму. Не можемо використати і передбачені на польові збори 18 годин практичної підготовки, оскільки немає матеріальної бази, — зауважив вчитель.

До проведення уроків з військової підготовки на базі музею історії військ Прикарпатського військового округу — Західного оперативного командування — запросив присутніх педагогів завідувач воєнно-історичного музею 58-го Будинку офіцерів, працівник Збройних Сил України Сергій Паліса. Тим паче, що фонди музею містяться на території 80-ї окремої аеромобільної бригади, і юнаки зможуть тут поспілкуватися з військовослужбовцями легендарної частини.

— Досвід антитерористичних операцій за останнє десятиріччя переконливо свідчить, що будь-який супротивник намагається активно впливати на моральні та психологічні якості, психофізичний стан, настрій, бойову активність особового складу. Тому сьогодні слід вести мову не тільки про необхідність врахування морального фактора, а й про систему морально-психологічного забезпечення антитерористичних операцій. І військово-патріотичне виховання є одним із визначальних його чинників, — зазначив у промові старший викладач кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного підполковник Олександр Капінус.

Ще було чимало доповідачів, та головною тезою їхніх промов було переконливе твердження, що патріотичне і військове виховання молоді є пріоритетним завданням держави в будь-який час. Від цих складових залежить мотивація і вміння зі зброєю в руках захистити свою країну. Незабаром педагоги зберуться знову, аби внести свої доопрацювання в проект програми предмета «Захист Вітчизни».

Віталій СТЕЧИШИН, «Народна армія»

ЩОБИ БУЛО ТЕПЛО

ПІЧКИ-БУРЖУЙКИ ВІД КОВАЛІВ РІВНЕНЩИНИ

Слухачі курсів ковальської майстерності Гощанського навчального відділення Рівненського центру професійно-технічної освіти державної служби зайнятості виготовляють у кузні пічки-буржуйки для військовослужбовців, які перебувають у зоні АТО.

— Ідея виготовлення таких пічок виникла ще під час фестивалю «Металеве серце України», — розповідає майстер виробничого навчання Сергій Торуля. — Зініціював її представник журналу «Ковальське серце» Валерій Двуреченський, який запропонував учасникам фестивалю долучитися до підтримки армії.

Ми практично відразу почали втілювати цю ідею в життя — під час фестивалю кували скоби для бліндажів. Згодом розпочали виготовляти буржуйки, які зимової пори будуть вкрай необхідні нашим військовим.

Матеріали, з яких виготовляють буржуйки, допомагають зібрати волонтери. Зокрема ковалям стають у пригоді використані газові балони.

Інф. «НА»

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ

СТУДЕНТИ-ІНОЗЕМЦІ ЗА МИР В УКРАЇНІ

У Сумському державному університеті студенти-іноземці провели благодійну акцію на допомогу воїнам, задіяним в АТО. Зокрема в одному з гуртожитків навчального закладу вони зібрали теплі речі для військових реактивної артилерійської частини, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Відгукнулися на підтримку військових близько 100 студентів з Іраку, Нігерії, Палестини, Туркменистану, Узбекистану, Судану, інших країн. Окрім того, вони разом із волонтерами обговорили черговий етап гуманітарної допомоги. Цього разу медичної. Перелік медикаментів, необхідних для лікування сумських військовослужбовців, зараз уточнюється студентами іноземного факультету.

ДІАСПОРА — ТЕЖ УКРАЇНЦІ

ПІДТРИМКА З-ЗА ОКЕАНУ

Молодий український рок-проект «Патриція» повернувся нещодавно з міні-туру по Сполучених Штатах Америки, зібравши на потреби воїнів антитерористичної операції 35000 гривень, повідомляє Gazeta.ua

На запрошення чиказької української громади музиканти зіграли благодійний концерт.

— Коли нам тільки запропонували виступ з такою метою, ми погодилися без вагань. Ми і вдома, в Україні, щоразу беремо участь у таких акціях. Але у Сполучених Штатах ми побачили, скільки зусиль наша діаспора доклала і продовжує докладати до того, щоб солдати відчули їхню підтримку навіть з іншої сторони земної кулі, — розповів лідер «Патриції» Остап Панчишин.

СТОП-КАДР

Військовослужбовці Збройних Сил України провели патріотичну акцію на площі в Слов'янську Донецької області. Цього разу крім літератури бійці АТО роздавали наклейки, календарі з національною символікою та іграшки найменшим мешканцям міста. Перехожі охоче спілкувалися з військовослужбовцями та приймали подарунки.

Інф. «НА»

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 2-4 грудня: *мінлива хмарність, місцями хмарно з проясненнями. Переважно без опадів, ожеледь. На дорогах ожеледиця. Вітер східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря вночі -6...-11°С, місцями на півночі та сході до -15°С; вдень -4...-9°С; у південній частині вночі -1...-6°С, вдень -2...+3°С.*

По Києву та області на 2-4 грудня: *мінлива хмарність. Переважно без опадів. Вітер східної чверті, 3-8 м/с. Температура повітря вночі -10...-12°С, місцями до -15°С; вдень -3...-8°С.*

МИТЬ РОЗРЯДКИ

— Куме, ви холодцем будете закушувати?
— А з чого холодець?
— З ноги.
— З чиєї ноги?
— Зі свинячої.
— З лівої чи з правої?
— Йой, куме, ви знов за політику!

***

Важко живеться жабам у Росії: раніше різні дурні домагалися, а тепер Депардьє...

***

— Абраме, чому ти плачеш?
— Був у зубного. Зуби рвав.
— І скільки ж він видер?
— Двісті баксів.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10622
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 38763

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Роман БАКУМЕНКО
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.